

Analýza tenisové dvouhry na antukovém povrchu

78 stran, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 1 obrázek, 6 tabulek a 11 grafů zakomponovaných v textu, 42 odkazů v bibliografické citaci, 1 strana jako příloha k práci

Analýzy herně výkonových projevů hráčů, ať už se jedná o různé sportovní hry, jsou a vždy budou v popředí odborně teoretického zájmu. Snahou těchto analýz, prováděných především na elitní úrovni sportovně herních realizací, je získat co možná přesné informace o pojetí individuálního herního výkonu (na zmíněné výkonové úrovni) a objektivizace tohoto výkonu ve smyslu eventuálně dalšího uplatnění v praxi sportovního tréninku. Na rozdíl od týmových sportovních her, které musí brát do úvahy kontext výkonu jednotlivců s výkonem družstva, mají individuální sportovní hry tu výhodu, že výsledky analýz mohou být považovány za relativně určující.

Záměrem předložené diplomové práce je analýza a komparace herního výkonu deseti elitních hráčů tenisu na antukovém povrchu a současně konstatování rozdílů v aspektech tohoto výkonu, resp. těchto výkonů. V rámci takto pojatého šetření se analýza uskutečňuje na základě pozorování pěti utkání v grandslamovém turnaji French Open 2016. Ve všech těchto utkáních jsou sledováni oba soupeři. Hlavní metodou, jak je naznačeno, se stává zprostředkované pozorování, přičemž původ použitých audio-vizuálních zdrojů není uveden. Sběr dat se podřizuje určitým kritériím, které autor prezentuje jako „*kategorizační systém alternativ hráče*“. Všechny hráče, zahrnuté do výzkumného souboru, autor podrobuje stručnou charakteristikou.

Práce má vcelku slušnou úroveň. Je členěna do částí, které odpovídají povaze zvoleného šetření, tj. empirickému výzkumu (obecněji vzato). Na teoretická východiska s literární rešerší navazují kapitoly pojednávající o cílech práce, jejích úkolech a aplikovaných metodách. Pozorováním získané údaje jsou ve výsledkové části práce podstoupeny relativně jednoduchým statistickým operacím a také záznamům v tabulkových přehledech. Přehledy jsou doplněny stručnými komentáři deskriptivně interpretační povahy.

K výsledkové části práce lze přičíst i její následující – sedmou část, kde objevujeme komparaci „*zkoumaných variant*“. Usuzujeme, že tato část vyjadřuje vlastní naplnění záměru a cíle práce. Podstatu tvoří grafická ztvárnění a konstatování toho, co jednotlivé grafy prezentují.

Práci nelze vlastně nic vyčíst a jestliže jsme se o ni vyjádřili ve smyslu slušné úrovně, pak na tom trváme. Je přehledná a v předpokladech svých předsevzetí naprosto věcná. Nikam neuhýbá, o nic jiného se ale nepokouší. A to nám, v tom kritičtějších náhledu na ni, trochu vadí. V odkazu na úvod této recenze totiž postrádáme větší odvahu o zobecnění a vlastní názor ve smyslu „*letošní French Open se hrál takto a na základě toho bychom praxi na antuce doporučovali ...*“. Nedá se nic dělat, ale v těchto tendencích se dnes ubírají elaboráty zaměřené na analýzu herního výkonu. Jinak jsou chabé svou validitou a praxi neposkytují žádný námět. A snad ještě jedna kriticky laděná připomínka: Základní způsob realizace každé sportovní hry se v odborných kruzích označuje jako „*utkání*“. Slovo, termín, pojem ... „*zápas*“ ponechme laickému vyjadřování a mas-mediálním prostředkům.

Práci doporučujeme k obhajobě.